

Ouderling Larry R. Lawrence
van de Zeventig

Onverschrokken ouderschap

De wereld heeft onverschrokken ouderschap nodig van ouders die niet bang zijn om hun stem te laten horen en pal te staan.

Ik wil me graag tot de ouders van tieners richten. Uw opgewekte, energieke jongeren zijn de toekomst van de kerk, en daarom zijn ze een voornaam doelwit van de tegenstander. Er zijn veel getrouwe ouders die vandaag naar de conferentie luisteren, die onder gebed op zoek zijn naar manieren om hun kinderen in deze belangrijke jaren te begeleiden. Mijn oudste kleinkinderen zijn onlangs tiener geworden, dus het onderwerp ligt me na aan het hart. Er zijn geen volmaakte ouders of gemakkelijke antwoorden, maar er zijn wel beginselen waarop we kunnen vertrouwen.

Het thema voor de jongemannen en jongevrouwen in 2010 komt uit het boek Jozua. Het begint met: 'Wees sterk en moedig. Sidder niet (...)' (Jozua 1:9). Deze zinsnede uit de Schriften zou ook een goed thema voor de ouders zijn. In deze laatste dagen heeft de wereld onverschrokken ouderschap nodig, van ouders die niet bang zijn om hun stem te laten horen en pal te staan.

Stel u even voor dat uw dochter op de spoorlijn zit en dat u een trein hoort aankomen. Zou u haar waarschuwen om van het spoor af

te komen? Of zou u aarzelen, bang dat ze misschien denkt dat u overbezorgd bent? Als ze uw waarschuwing negeert, zou u dan snel naar haar toe gaan om haar eraf te halen? Natuurlijk! Uw liefde voor uw dochter zou alle andere overwegingen overheersen. Dan zou u haar leven belangrijker achten dan wat zij van u vindt.

Moelijkheden en verleidingen komen met de snelheid en kracht van een goederentrein op onze jongeren af. Zoals we in de proclamatie over het gezin kunnen lezen, is het de taak van de ouders om hun kinderen te beschermen.¹ Zowel op geestelijk als op stoffelijk gebied.

In het Boek van Mormon lezen we dat Alma de jonge zijn afgedwaalde zoon raad geeft. Corianton had enkele ernstige overtredingen begaan toen hij onder de Zoramieten op zending was. Alma had zijn zoon lief en sprak onomwonden over het probleem. Hij zei hoe teleurgesteld hij was dat zijn zoon onzedelijk was geweest, en hij legde uit wat de ernstige gevolgen van zijn zonde waren.

Ik voel me altijd geïnspireerd als ik deze onverschrokken woorden van Alma hoor: "En nu zegt de Geest des

Heren tegen mij: Gebied uw kinderen goed te doen, (...) daarom gebied ik u, mijn zoon, in de vreeze Gods, u te onthouden van uw ongerechtigheden' (Alma 39:12). Deze onmiddellijke ingreep van zijn vader werd een keerpunt in het leven van Corianton. Hij bekeerde zich en diende daarna getrouw (zie Alma 42:31; 43:1-2).

Laten we het voorbeeld van Alma eens vergelijken met dat van een andere vader uit de Schriften, Eli in het Oude Testament. Eli was werkzaam als hogepriester in Israël, in de kinderjaren van de profeet Samuël. In de Schriften staat dat de Heer hem streng berispte, want 'zijn zonen brachten een vloek over zich en hij heeft hen niet eens berispt' (1 Samuël 3:13). De zoons van Eli hebben zich nooit bekeerd, en heel Israël moest door hun dwaasheid lijden. We leren uit het verhaal van Eli dat ouders die hun kinderen liefhebben, zich niet door hen mogen laten intimideren.

Enkele jaren geleden heeft ouderling Joe J. Christensen in een algemene conferentie gezegd dat 'het ouderschap geen wedstrijd in populariteit is.'² En in dezelfde trant heeft ouderling Robert D. Hales gezegd: 'Soms zijn we bang voor onze kinderen — bang om ze raad te geven, uit angst dat we ze kwetsen.'³

Jaren geleden wilde onze zoon van zeventien een weekendje gaan kamperen met zijn vrienden, die allemaal goede jongens waren. Hij vroeg of hij met ze mee mocht gaan. Ik wilde ja zeggen, maar om de een of andere reden had ik er geen goed gevoel over. Ik sprak over die gevoelens met mijn vrouw, die een grote steun was. 'We moeten naar die waarschuwend stem luisteren', zei ze.

Uiteraard was onze zoon teleurgesteld, en hij vroeg waarom hij niet mee mocht. Ik antwoordde eerlijk

dat ik niet wist waarom. 'Ik heb er gewoon geen goed gevoel over,' legde ik uit, 'en ik hou zoveel van je dat ik die gevoelens niet mag negeren.' Ik was nogal verbaasd toen hij zei: 'Goed pa, ik begrijp het.'

Jonge mensen begrijpen meer dan wij beseffen, omdat ook zij de gave van de Heilige Geest hebben. Zij proberen de Geest te herkennen wanneer die tot hen spreekt, en ze kijken naar ons voorbeeld. Van ons leren ze dat ze aandacht moeten schenken aan die influisteringen, dat als ze 'ergens geen goed gevoel over hebben', ze daar beter niet aan kunnen beginnen.

Het is heel belangrijk dat man en vrouw eensgezind de ouderlijke beslissingen nemen. Als een van de ouders ergens geen goed gevoel over heeft, mag er geen toestemming worden gegeven. Als een van beiden zich ongemakkelijk over een film, een tv-programma, een game, een feestje, een jurk, een zwempak of iets op internet voelt, heb dan de moed om elkaar te steunen en 'nee' te zeggen.

Ik wil u graag iets voorlezen uit een brief van een diepbedroefde moeder. Haar tienerzoon begon langzaam maar zeker de Geest kwijt te raken en werd inactief. Ze legt uit wat er was gebeurd: 'Gedurende de tienerjaren van mijn zoon maakte ik mij zorgen en probeerde ik hem ervan te weerhouden om gewelddadige games te spelen. Ik praatte er met mijn man over en liet hem artikelen uit de *Ensign* en de krant zien die voor dergelijke spelletjes waarschuwden. Maar mijn man had er niet zoveel moeite mee. Hij zei dat onze zoon geen drugs gebruikte en dat ik me niet zoveel zorgen moest maken. Het kwam zelfs voor dat ik de spelletjes verstopte en dat mijn man ze aan hem teruggaf. Het werd op een gegeven moment makkelijker voor me om toe te geven

(...) dan ertegen te vechten. Ik heb echt het gevoel dat zulke spelletjes net zo verslavend zijn als drugs. Ik zou er echt alles aan willen doen om andere ouders daarvoor te behoeden.'

Broeders en zusters, als uw huwelijkspartner ergens geen goed gevoel over heeft, heb dan begrip voor die gevoelens. Als u de weg van de minste weerstand kiest en niets zegt, kunt u slecht gedrag in de hand werken.

Ouders kunnen veel hartzeer voorkomen als ze hun kinderen leren romantische relaties uit te stellen totdat ze klaar zijn om te trouwen. Het is gevaarlijk als ze zich vroegtijdig met een vriendje of vriendinnetje afzonderen. Als ze een 'stelletje' worden, leidt dat tot emotionele intimiteit, die maar al te vaak tot lichamelijke intimiteit leidt. Satan weet dat en doet er zijn voordeel mee. Hij doet zijn uiterste best om jongemannen ervan te weerhouden op zending te gaan, en om tempelhuwelijken te verhinderen.

Het is essentieel dat ouders de moed hebben om hun stem te laten horen en iets te ondernemen voordat Satan succes heeft. President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Wat zedelijk

gedrag betreft hebben we zowel het *recht* als de *plicht* om een waarschuwende stem te laten horen.'⁴

Ik ben altijd van mening geweest dat er 's avonds laat niets goeds meer gebeurt, en dat jongelui moeten weten hoe laat ze 's avonds thuis moeten komen.

Het is heel verstandig als ouders opblijven totdat hun kinderen thuis komen. Jongemannen en jongevrouwen nemen veel betere beslissingen als ze weten dat hun ouders op hen wachten om te horen hoe hun avond is geweest en om ze voor het slapengaan een kus te geven.

Ik wil u graag waarschuwen voor iets dat in veel landen gebruikelijk is. En dan bedoel ik logeerpartijtjes of de nacht doorbrengen bij een vriend of vriendin. Als bisschop heb ik gemerkt dat te veel jongeren voor het eerst het woord van wijsheid of de wet van kuisheid overtreden als ze bij iemand logeren. Maar al te vaak komen ze voor het eerst in aanraking met pornografie of met de politie als ze ergens anders de nacht doorbrengen.

Groepsdwang is veel groter als onze kinderen bij onze invloed

vandaan zijn, als hun afweermecanisme 's avonds laat verzwakt is. Als u ooit een naar gevoel hebt over een logeerpartijtje, wees dan niet bang om toe te geven aan die waarschuwende stem. Heb altijd een gebed in uw hart als het de bescherming van uw kinderen betreft.

Onverschrokken ouderschap houdt niet in dat we altijd 'nee' moeten zeggen. Ouders moeten ook de moed hebben om ja te zeggen tegen de raad van de hedendaagse profeten. Onze kerkleiders hebben ons geadviseerd

om thuis goede gewoonten in te stellen. Ik wil graag vijf fundamentele gewoonten noemen waarmee we onze jongeren kunnen sterken: gezinsgebed, gezamenlijke schriftstudie, gezinsavond, samen de avondmaaltijd gebruiken en geregeld een persoonlijk gesprek houden met ieder kind.

Er is moed voor nodig om de kinderen bij elkaar te roepen en als gezin neer te knielen. Er is moed voor nodig om de televisie en de computer uit te zetten en iedere dag met uw gezin de Schriften te bestuderen. Er is moed

voor nodig om de maandagavond vrij te houden, zodat u die avond met uw gezin kunt doorbrengen. Er is moed en wilskracht voor nodig om uw afspraken zo te regelen dat u als gezin samen de avondmaaltijd kunt gebruiken.

Een van de doeltreffendste manieren om een zoon of dochter te beïnvloeden, is onder vier ogen met hem of haar te praten. Als we aandachtig luisteren, leren we de verlangens van hun hart kennen, kunnen we ze helpen met het stellen van goede doelen en kunnen we ze vertellen wat voor inspiratie wij voor hen hebben ontvangen. Er is moed voor nodig om ze advies te geven.

Probeer u eens voor te stellen wat het opkomende geslacht zou kunnen worden als deze vijf rechtschappen gewoonten consequent in ieder gezin toegepast zouden worden. Dan zouden onze jongeren op het leger van Helaman gaan lijken: onoverwinnelijk (zie Alma 57:25–26).

Het is een uiterst verootmoedigende taak om in deze laatste dagen tieners op te voeden. Satan en zijn volgelingen proberen deze generatie ten val te brengen; de Heer rekent op onverschrokken ouders om ze groot te brengen. Ouders: 'Wees sterk en moedig. Sidder niet (...)' (Jozua 1:9). Ik weet dat God uw gebeden hoort en verhoort. Ik getuig dat de Heer moedige ouders steunt en zegent. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49.
2. Joe J. Christensen, 'Rearing Children in a Polluted Environment', *Ensign*, november 1993, p. 11.
3. Robert D. Hales, "Met al de genegenheid van een teder vader: een hoopvolle boodschap voor gezinnen," *Liahona*, mei 2004, p. 90.
4. Boyd K. Packer, 'Our Moral Environment', *Ensign*, mei 1992, p. 67.